

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham (C-108/14) un Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Apvienotās lietas C-108/14 un C-109/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Sestā direktīva 77/388/EEK — 17. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Daļēja atskaitīšana — PVN, ko holdinga sabiedrības ir samaksājušas par kapitāla iegādi, kurš ir ieguldīts to meitasuzņēmumos — Pakalpojumu sniegšana meitasuzņēmumiem — Meitasuzņēmumi, kam ir personālsabiedrību forma — 4. pants — Tādu personu grupas veidošana, kuras var uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju — Nosacījumi — Pakļautības attiecību nepieciešamība — Tieša iedarbība

(2015/C 302/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/(C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Atbildētāja: Finanzamt Nordenham (C108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma, kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/69/EK, 17. panta 2. un 5. punkts ir jāinterpretē šādi:

— izdevumi saistībā ar šo meitasuzņēmumu kapitāldaļu iegādi, kas radušies holdinga sabiedrībai, kura iesaistās to pārvaldīšanā un kura tādējādi veic saimniecisko darbību, ir jāuzskata par tās vispārējo izdevumu daļu un par šiem izdevumiem samaksātais pievienotās vērtības nodoklis principā ir pilnībā jāatskaita, ja vien noteikti iepriekš veikti saimnieciskie darījumi nav atbilstoši no pievienotās vērtības nodokļa atbilstoši Sestajai direktīvai 77/388, katrā ziņā tiesības uz atskaitīšanu ir jāsteno tikai atbilstoši šīs pašas direktīvas 17. panta 5. punktā paredzētajiem noteikumiem.

— izdevumi saistībā ar šo meitasuzņēmumu kapitāldaļu iegādi, kas radušies holdinga sabiedrībai, kura iesaistās tikai dažu no tiem pārvaldīšanā un kura savukārt attiecībā uz pārējām neveic saimniecisko darbību, tikai daļēji ir jāuzskata par tās vispārējiem izdevumiem tādējādi, ka par šiem izdevumiem samaksātais PVN var tikt atskaitīts tikai daļā, kurā tie ir saistīti ar saimniecisko darbību, atbilstoši dalībvalstu definētajiem sadales kritērijiem, kurām, īstenojot šīs pilnvaras, ir jāņem vērā – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesām – Sestās direktīvas mērķis un struktūra un šajā ziņā jāparedz aprēķināšanas veids, kas objektīvi atspoguļo to, kāda daļa no iepriekš iztērētajiem līdzekļiem faktiski ir izmantota saimnieciskajai darbībai un kāda – darbībai, kas nav saimnieciskā darbība;

- 2) Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/69, 4. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz dalībvalstu tiesībās rezervēt iespēju veidot tādu personu grupu, kāda ir paredzēta minētajā tiesību normā un kuru var uzskatīt par vienu vienīgu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju, tikai sabiedrībām, kas ir juridiskas personas un ir saistītas ar šīs grupas galveno uzņēmumu ar pakļautības attiecībām, izņemot ja šīs divas prasības ir nepieciešams un atbilstošs pasākums, lai sasniegtu mērķus novērst launprātīgu praksi vai rīcību vai cīnīties ar krāpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

- 3) Nevar uzskatīt, ka Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/69, 4. panta 4. punktam būtu tieša ietekme, kas ļautu nodokļu maksātājiem pieprasīt tā piemērošanu no savas dalībvalsts gadījumā, kad tās leģislatīvie akti nav saderīgi ar šo tiesību normu un nevar tikt interpretēti atbilstoši tai.

⁽¹⁾ OV C 159, 26.5.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Lieta C-172/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Aizliegtas vienošanās — Klientu sadales kārtība privāto pensiju fondu tirgū — Konkurences ierobežojums LESD 101. panta izpratnē — Iespaidota tirdzniecība starp dalībvalstīm

(2015/C 302/09)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Atbildētāja: Consiliul Concurenței

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi klientu sadales nolīgumi kā pamatlietā starp privāto pensiju fondiem noslēgtie ir aizliegtas vienošanās ar konkurenci ierobežojošu mērķi, un šajos nolīgumos paredzēto klientu skaitam nav nozīmes nosacījuma par konkurences ierobežošanu iekšējā tirgū vērtējumā.

⁽¹⁾ OV C 212, 7.7.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B

(Lieta C-184/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Jurisdikcija uzturēšanas saistību lietās — Regula (EK) Nr. 4/2009 — 3. panta c) un d) punkts — Vienlaikus ar vecāku atšķiršanas tiesvedību iesniegts pieteikums par nepilngadīgu bērnu uzturēšanas saistībām, kurš iesniegts dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā ir bērnu pastāvīgā dzīvesvieta

(2015/C 302/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione